

32001D0914

20.12.2001

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

L 337/55

SKLEP EVROPSKE CENTRALNE BANKE**z dne 6. decembra 2001****o razporeditvi denarnega prihodka nacionalnih centralnih bank sodelujočih držav članic za poslovno leto 2002****(ECB/2001/16)**

(2001/914/ES)

SVET EVROPSKE CENTRALNE BANKE JE –

ob upoštevanju Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke (v nadaljevanju „Statut“) in zlasti člena 32 Statuta,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu s členom 32.1 Statuta je denarni prihodek prihodek, ki se nateka v nacionalne centralne banke (NCB) pri opravljanju nalog monetarne politike. V skladu z določbami člena 32.2 Statuta, je znesek denarnega prihodka vsake NCB enak letnemu prihodku, pridobljenem iz sredstev, ki jih ima nasproti bankovcem v obtoku in obveznosti iz naslova depozitov do kreditnih institucij. Ta sredstva določijo nacionalne centralne banke v skladu s smernicami Sveta ECB. S finančnim letom 2003 nacionalne centralne banke določijo sredstva, ki izhajajo iz opravljanja nalog monetarne politike kot sredstva, ki jih imajo nasproti bankovcem v obtoku in obveznosti iz naslova depozitov do kreditnih institucij. V skladu s členom 32.4 Statuta se znesek denarnega prihodka vsake NCB zniža za znesek, enak vsem obrestim, ki jih NCB plača na obveznosti iz naslova depozitov do kreditnih institucij v skladu s členom 19 Statuta.
- (2) Na podlagi člena 32.5 Statuta se vsota denarnega prihodka nacionalnih centralnih bank razporedi bankam sorazmerno z vplačanimi deleži v kapitalu Evropske centralne banke (ECB).
- (3) V skladu s členom 32.6 in členom 32.7 Statuta je Svet ECB pooblaščen za določitev smernic za obračun in poravnavo saldov s strani ECB, nastajajočih iz razporeditve denarnih prihodkov, in za sprejemanje vseh drugih ukrepov, ki so potrebni za uporabo člena 32 Statuta.
- (4) Na podlagi člena 10 Uredbe Sveta (ES) 974/98 z dne 3. maja 1998 o uvedbi eura ⁽¹⁾ s 1. januarjem 2002, ECB in nacionalne centralne banke (v nadaljevanju „Eurosistem“) dajo v obtok bankovce, denominirane v eurih. Člen 15 te uredbe določa, da so bankovci, denominirani v nacionalni valuti, zakonito plačilno sredstvo še v obdobju največ šestih mesecev po koncu prehod-

nega obdobja. Tako se leto 2002 šteje kot posebno leto, ker bankovci v obtoku, denominirani v nacionalni valuti, še vedno lahko predstavljajo znaten delež celotne vrednosti bankovcev v obtoku Eurosistema, pri čemer so tudi vzorci obnašanja v državah članicah različni. To stanje je primerljivo s stanjem od leta 1999 do 2001, zato je treba denarni prihodek za poslovno leto 2002 izračunavati po metodi, ki je analogna metodi, predpisani v Sklepu ECB/2000/19 z dne 3. novembra 1998, kakor je bil spremenjen s Sklepom z dne 14. decembra 2000 o razporeditvi denarnega prihodka nacionalnih centralnih bank sodelujočih držav članic in izgube ECB za poslovno leta od 1999 do 2001 ⁽²⁾, da se zagotovi, da spremembe vzorcev obnašanja v obtoku bankovcev ne vplivajo bistveno na relativni dohodkovni položaj nacionalnih centralnih bank. Za leto 2002 člen 32.3 Statuta dovoljuje Svetu ECB, da odloči, z odstopanjem od člena 32.2, da se denarni prihodek računa z nadomestno metodo.

- (5) Člen 9(1) Smernice ECB/2001/1 z dne 10. januarja 2001 o sprejetju nekaterih določb o zamenjavi gotovine ⁽³⁾ predvideva, da se eurobankovci, dobavljeni kreditnim institucijam ali njihovim imenovanim zastopnikom, knjižijo v breme njihovih računov pri nacionalnih centralnih bankah, odvisno od primera, v višini nominalne vrednosti, v skladu z naslednjim „linearnim debetnim modelom“: ena tretjina dobavljenega zneska 2. januarja 2002, ena tretjina 23. januarja 2002 in zadnja tretjina 30. januarja 2002. Pri izračunu denarnega prihodka za leto 2002 je treba upoštevati ta „linearni debetni model“.
- (6) Ta sklep je povezan s Sklepom ECB/2001/15 z dne 6. decembra 2001 o izdajanju eurobankovcev ⁽⁴⁾, ki določa, da eurobankovce izdajajo ECB in nacionalne centralne banke. Sklep ECB/2001/15 določa razporeditev eurobankovcev v obtoku nacionalnim centralnim bankam sorazmerno z njihovimi vplačanimi deleži v kapitalu ECB. Isti sklep dodeljuje ECB 8 % celotne vrednosti eurobankovcev v obtoku. Razporeditev eurobankovcev

⁽¹⁾ UL L 139, 11.5.1998, str. 1.

⁽²⁾ UL L 336, 30.12.2000, str. 119.

⁽³⁾ UL L 55, 24.2.2001, str. 80.

⁽⁴⁾ UL L 337, 20.12.2001, str. 52.

članicam ima za posledico nastanek saldov znotraj Euro-sistema. Obrestovanje teh saldov znotraj Eurosistema z naslova eurobankovcev v obtoku ima neposredni učinek na prihodek vsake članice Eurosistema in zato je treba obrestovanje urediti s tem sklepom. Prihodek, ki nastaja v ECB od obrestovanja terjatev znotraj Eurosistema do nacionalnih centralnih bank, ki se nanaša na njen delež eurobankovcev v obtoku, bi se načeloma moral razdeliti nacionalnim centralnim bankam v skladu s sklepi Sveta ECB, sorazmerno z deleži v ključu vpisanega kapitala v poslovnem letu, ko se nateče.

(7) Neto saldo terjatev in obveznosti znotraj Eurosistema iz naslova eurobankovcev v obtoku mora biti obrestovan z uporabo objektivnega merila, ki opredeljuje strošek denarja. V tem smislu se obrestna mera glavnega refinanciranja, ki jo v svojih ponudbah uporablja Euro-sistem za operacije glavnega refinanciranja, šteje kot ustrezna.

(8) Neto obveznosti znotraj Eurosistema iz naslova euro-bankovcev v obtoku morajo biti v celoti vključene v obveznostno osnovo za namene izračunavanja denar-nega prihodka nacionalnih centralnih bank v skladu s členom 32.2 Statuta, ker so ekvivalentne bankovcem v obtoku. Poravnava obresti na salde znotraj Eurosistema iz naslova eurobankovcev v obtoku zato povzroči poraz-delitev znatnega zneska denarnega prihodka Eurosistema med nacionalne centralne banke, sorazmerno z njihovi-mi vplačanimi deleži v kapitalu ECB. Te salde znotraj Eurosistema je treba prilagoditi, da se omogoči postopna prilagoditev bilanc stanja in bilanc uspeha nacionalnih centralnih bank. Prilagoditve morajo temeljiti na vred-nosti bankovcev v obtoku vsake NCB v obdobju pred uvedbo eurobankovcev. Te prilagoditve morajo upoštevati posebne okoliščine leta 2002, v katerem imajo države članice različne scenarije prehoda, in v katerem bodo kreditne institucije svoja običajna imetja denarja povečale do različnih ravni, in se uporabljajo vsako leto v skladu z določeno formulo največ pet let od tedaj.

(9) Prilagoditve k saldum znotraj Eurosistema iz naslova eurobankovcev v obtoku so bile izračunane zato, da se nadomestijo znatne spremembe v dohodkovnem položaju nacionalnih centralnih bank kot posledica uvedbe eurobankovcev in naknadne razporeditve denar-nega prihodka. Svet ECB je zato sklenil, da ne bo upora-bil odstopanja od člena 32 Statuta, ki ga dovoljuje člen 51 Statuta.

(10) Prilagoditve k saldum znotraj Eurosistema iz naslova eurobankovcev v obtoku morajo upoštevati poseben položaj Velikega vojvodstva Luksemburg, ki je posledica njegove nedavne monetarne zgodovine.

(11) Svet ECB je sprejel ta sklep v pričakovanju, da gospodar-ski rezultati in finančno ravnovesje, ki ga taki gospodar-ski rezultati imajo za posledico, ostanejo nespremenjeni v obdobju uporabe člena 4 tega sklepa in zato je to čvrsta zaveza Sveta ECB, da bo zagotavljal vzdrževanje režima, predpisanega v tem sklepu do 31. decembra 2007 –

SKLENIL:

Člen 1

Opredelitve pojmov

V tem sklepu:

- (a) „sodelujoče države članice“ pomeni države članice, ki so sprejele enotno valuto v skladu s Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti;
- (b) „nacionalne centralne banke (NCB)“ pomenijo nacionalne centralne banke sodelujočih držav članic;
- (c) „obveznostna osnova“ pomeni znesek ustreznih obveznosti v bilanci stanja vsake NCB, določene v skladu s Prilogo I tega sklepa;
- (d) „določena sredstva“ pomenijo znesek sredstev, držanih nasproti obveznostne osnove znotraj bilance stanja vsake NCB, določene v skladu s Prilogo II tega sklepa;
- (e) „saldi znotraj Eurosistema iz naslova eurobankovcev v obtoku“ pomenijo terjatve in obveznosti, do katerih prihaja med NCB in ECB in med NCB in drugimi nacionalnimi centralnimi bankami kot posledica uporabe člena 4 Sklepa ECB/2001/15 z dne 6. decembra 2001 o izdajanju euro-bankovcev;
- (f) „ključ vpisanega kapitala“ pomeni odstotke, ki nastanejo pri uporabi tehtanja v ključu za nacionalne centralne banke iz člena 29.1 Statuta in kot je predpisano v Sklepu ECB/1998/13 z dne 1. decembra 1998 o odstotkovnih deležih nacio-nalnih centralnih bank v ključu za kapital Evropske cen-tralne banke ⁽¹⁾;
- (g) „kreditne institucije“ pomenijo kreditne institucije, za katere velja sistem obveznih rezerv v skladu z Uredbo ECB/1998/15 ⁽²⁾ o uporabi instrumenta obveznih rezerv, kakor je bila spremenjena z Uredbo ECB/2000/8 ⁽³⁾;

⁽¹⁾ UL L 125, 19.5.1999, str. 33.

⁽²⁾ UL L 356, 30.12.1998, str. 1.

⁽³⁾ UL L 229, 9.9.2000, str. 34.

- (h) „HBS“ pomeni harmonizirano bilanca stanja, kot je strukturirana v Prilogi IX k Smernici ECB/2000/18 o pravnem okviru računovodstva in poročanja v Evropskem sistemu centralnih bank, kakor je bila spremenjena 15. decembra 1999 in 14. decembra 2000 ⁽¹⁾;
- (i) „referenčna obrestna mera“ pomeni zadnjo razpoložljivo mejno obrestno mero, ki jo uporablja Eurosistem v svojih ponudbah za operacije glavnega refinanciranja v skladu z odstavkom 3.1.2 Priloge I k Smernici ECB/2000/7 z dne 31. avgusta 2000 o instrumentih monetarne politike in postopkih Eurosistema ⁽²⁾. Kjer se na isti dan vodi za poravnavo več kot ena operacija glavnega refinanciranja, se uporabi navadno povprečje mejnih obrestnih mer operacij, ki se izvedejo.

Člen 2

Saldi znotraj Eurosistema iz naslova eurobankovcev v obtoku

1. Saldi znotraj Eurosistema iz naslova eurobankovcev v obtoku se izračunavajo mesečno in se knjižijo v poslovne knjige ECB in nacionalnih centralnih bank prvi delovni dan v mesecu z valuto zadnjega delovnega dne predhodnega meseca.

Prvi izračun saldov znotraj Eurosistema iz naslova eurobankovcev v obtoku v skladu s prejšnjim odstavkom se izdela za izdobljene bankovce 2. januarja 2002 z valuto 1. januarja 2002.

2. Saldi znotraj Eurosistema iz naslova eurobankovcev v obtoku, vključno z saldi, ki nastanejo pri uporabi člena 4 tega sklepa, se obrestujejo po referenčni obrestni meri.

3. Obresti iz prejšnjega odstavka se poravnajo četrletno s plačili preko TARGET.

4. Z izjemo od prejšnjega odstavka se obresti iz odstavka 2 za poslovno leto 2002 poravnajo ob koncu leta.

Člen 3

Metoda merjenja denarnega prihodka

1. V letu 2002 se znesek denarnega prihodka vsake nacionalne centralne banke določi z naslednjo formulo:

$$MI = LB \times RR,$$

pri čemer:

MI je znesek denarnega prihodka vsake NCB, ki se združuje,

LB je obveznostna osnova vsake NCB,

RR je referenčna obrestna mera.

2. Od leta 2003 se znesek denarnega prihodka vsake NCB določi z merjenjem dejanskega prihodka, ki izhaja iz določenih sredstev, knjiženih v njenih poslovnih knjigah. Kot izjema od tega je zlato, za katerega se šteje, da ne ustvarja dohodka.

⁽¹⁾ UL L 33, 2.2.2001, str. 21.

⁽²⁾ UL L 310, 11.12.2000, str. 1.

3. Kjer vrednost določenih sredstev NCB presega ali ne dosega vrednosti njene obveznostne osnove, se razlika nadomesti tako, da se na samo vrednost razlike uporabi povprečno stopnjo donosa na določena sredstva vseh nacionalnih centralnih bank skupaj.

Ta povprečna stopnja donosa se izračuna na naslednji način. Celotni prihodek, ki ga dosežejo vse nacionalne centralne banke na določena sredstva, pri čemer se ne upoštevajo prihodki, ki izvirajo iz neto terjatev znotraj Eurosistema, nastalih pri transakcijah preko TARGET (Priloga II, A.3) in iz neto terjatve znotraj Eurosistema iz naslova eurobankovcev v obtoku, vključno s tistimi, ki se nanašajo na uporabo člena 4 (Priloga II, A.4), se deli s povprečnim zneskom celotnih določenih sredstev Eurosistema. Povprečna stopnja donosa naj bi se računala z upoštevanjem osnove 360 dni.

Člen 4

Prilagoditve k saldum znotraj Eurosistema

1. Za namene izračunavanja denarnega prihodka se saldi znotraj Eurosistema iz naslova eurobankovcev v obtoku za vse nacionalne centralne banke prilagodijo s kompenzacijskim zneskom, ki se določi v skladu z naslednjo formulo:

$$CA = (K - A) \times C,$$

pri čemer:

CA je kompenzacijski znesek,

K je znesek za vsako NCB, ki izhaja iz uporabe ključa vpisanega kapitala na povprečno vrednost bankovcev v obtoku v obdobju od 1. julija 1999 do 30. junija 2001,

A je povprečna vrednost bankovcev v obtoku za vsako NCB v obdobju od 1. julija 1999 do 30. junija 2001,

C je naslednji koeficient za vsako poslovno leto:

Poslovno leto	Koeficient
2002	1
2003	0,8606735
2004	0,7013472
2005	0,5334835
2006	0,3598237
2007	0,1817225

2. Vsota kompenzacijskih zneskov nacionalnih centralnih bank je 0.

3. Kompenzacijski zneski in računovodske vknjižbe za izenačitev teh kompenzacijskih zneskov se knjižijo na posebne račune znotraj Eurosistema v poslovnih knjigah vsake nacionalne centralne banke z valuto 1. januarja prvi delovni dan vsako leto. Računovodske vknjižbe za vodenje kompenzacijskih zneskov se ne obrestujejo.

4. V primeru, ko vrednost eurobankovcev, ki jih Banque centrale du Luksemburg da v obtok v letu 2002, presega povprečno vrednost njenih bankovcev v obtoku v obdobju od 1. julija 1999 do 30. junija 2001 za 25 % ali več, je črka „A“ v formuli odstavka 1 za Banque centrale du Luksemburg vrednost bankovcev, ki jih je Banque centrale du Luksemburg dala v obtok v letu 2002 do največje zgornje meje 2,2 milijarde evrov. Ob uporabi te izjeme bodo vsi kompenzacijski zneski, izračunani na podlagi člena 4(1), predmet prilagoditve za nazaj ob koncu leta 2002, da se zagotovi skladnost z odstavkom 2. Take prilagoditve za nazaj naj bi bile v sorazmerju s ključem vpisanega kapitala.

5. Z izjemo od odstavka 1, se v primeru pojava posebnih nepredvidljivih okoliščin, povezanih s spremembo vzorcev obnašanja v obtoku bankovcev, kot je opisano v Prilogi III k temu sklepu, saldi znotraj Eurosistema iz naslova eurobankovcev v obtoku vsake NCB prilagodijo v skladu z določbami v navedeni prilogi.

6. Prilagoditve k saldому znotraj Eurosistema, predpisane v tem členu, se prenehajo uporabljati 1. januarja 2008.

Člen 5

Izračun in razporeditev denarnega prihodka

1. Izračun denarnega prihodka vsake nacionalne centralne banke se izvaja s strani ECB na dnevni osnovi. Izračunavanje temelji na računovodskih podatkih, ki jih nacionalne centralne banke sporočajo ECB. ECB obvešča nacionalne centralne banke o kumulativnih zneskih na četrletni ravni.

2. Znesek denarnega prihodka vsake NCB se zniža za znesek, enak natečenim ter plačanim obrestim na obveznosti, ki so vključene v obveznostno osnovo in v skladu s vsakim sklepom Sveta ECB na podlagi drugega odstavka člena 32.4 Statuta.

3. Razporeditev vsote denarnega prihodka vsake nacionalne centralne banke sorazmerno s ključem vpisanega kapitala se izvede na koncu vsakega poslovnega leta.

Člen 6

Končne določbe

1. Ta sklep začne veljati 1. januarja 2002.
2. Ta sklep se objavi v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

V Frankfurtu na Majni, 6. decembra 2001

V imenu Sveta ECB
Willem F. DUISENBERG

PRILOGA I

SESTAVA OBVEZNOSTNE OSNOVE

- A. Obveznostna osnova vključuje, z izključitvijo katerekoli druge postavke:
1. bankovce v obtoku
V poslovnem letu 2002, za namene te priloge in za vsako NCB, „bankovci v obtoku“:
 - (i) vključujejo tudi s strani NCB izdane bankovce denominirane v njeni nacionalni enoti; in
 - (ii) se znižajo za vrednost neobrestovanih posojil, ki se nanašajo na dobavljene eurobankovce, ki še niso bili knjženi v breme (del postavke 6 aktive harmonizirane bilance stanja (HBS)).Od poslovnega leta 2003 za namene te priloge in za vsako NCB „bankovci v obtoku“ vključujejo bankovce, denominirane v eurih, z izključitvijo vseh drugih bankovcev;
 2. obveznosti do kreditnih institucij euroobmočja, ki se nanašajo na operacije monetarne politike, nominirane v eurih, vključujoč:
 - (a) tekoče račune, vključno z obveznimi rezervami v skladu s členom 19.1 Statuta (postavka 2.1 pasive HBS);
 - (b) zneske v depozitu iz naslova mejnega deponiranja likvidnosti Eurosistema (postavka 2.2 pasive HBS);
 - (c) vezane depozite (postavka 2.3 pasive HBS);
 - (d) obveznosti iz naslova povratnih operacij finega uravnavanja (postavka 2.4 pasive HBS);
 - (e) pologe, povezane s pozivi k doplačilu (postavka 2.5 pasive HBS);
 3. obveznosti znotraj Eurosistema nacionalnih centralnih bank, ki izhajajo iz izdaje zadolžnic ECB-ju, ki podpirajo dolžniška potrdila, ki jih izdaja ECB, v skladu s poglavjem 3.3 Priloge I Smernici ECB/2000/7 (postavka 10.2 pasive HBS);
 4. neto obveznosti znotraj Eurosistema, ki izhajajo iz transakcij preko TARGET (del postavke 10.3 pasive HBS);
 5. neto obveznosti znotraj Eurosistema iz naslova eurobankovcev v obtoku, vključno z obveznostmi, ki izhajajo iz uporabe člena 4 tega sklepa.
- B. Znesek obveznostne osnove vsake NCB se izračuna v skladu z harmoniziranimi računovodskimi načeli in pravili, določenimi v Smernici ECB/2000/18 o pravnem okviru računovodstva in poročanja v Evropskem sistemu centralnih bank, kot je bila spremenjena 15. decembra 1999 in 14. decembra 2000 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ UL L 33, 2.2.2001, str. 21.

PRILOGA II

DOLOČENA SREDSTVA

- A. Določena sredstva vključujejo, z izključitvijo vseh drugih postavk:
1. posojila kreditnim institucijam euroobmočja, ki se nanašajo na operacije monetarne politike, nominirana v eurih (postavka 5 aktive harmonizirane bilance stanja (HBS));
 2. terjatve znotraj Eurosistema, enake prenosu deviznih rezerv, razen zlata na ECB v skladu s členom 30 Statuta (del postavke 9.2 aktive HBS);
 3. neto terjatve znotraj Eurosistema, ki izhajajo iz transakcij preko TARGET (del postavke 9.4 aktive HBS);
 4. neto terjatve znotraj Eurosistema iz naslova eurobankovcev v obtoku, vključno s terjatvami, ki izhajajo iz uporabe člena 4 tega sklepa;
 5. zlato, vključno s terjatvami v zvezi z zlatom, prenesenim na ECB, v znesku, ki dovoljuje vsaki NCB, da določi delež svojega zlata, ki ustreza uporabi njenega deleža v ključu vpisanega kapitala v celotni količini zlata, ki ga namensko razporedijo vse nacionalne centralne banke (postavka 1 in del postavke 9.2 aktive HBS).
- Za namene tega sklepa, in najmanj do izračuna denarnih prihodkov za poslovno leto 2007, se zlato vrednoti na podlagi cene zlata v eurih za unčo z dne 31. decembra 2002.
- B. Vrednost določenih sredstev vsake NCB se izračuna v skladu z harmoniziranimi računovodskimi načeli in pravili, določenimi v Smernici ECB/2000/18 o pravnem okvirju računovodstva in poročanja v Evropskem sistemu centralnih bank, kot je bila spremenjena 15. decembra 1999 in 14. decembra 2000 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ UL L 33, 2.2.2001, str. 21.

PRILOGA III

PRILAGODITVE V POSEBNIH PRIMERIH

A. Prva posebna prilagoditev

V primeru, ko je povprečje bankovcev v obtoku v letu 2002 nižje od povprečja bankovcev, denominiranih v nacionalni valuti držav članic, ki so sprejele euro, v obdobju od 1. julija 1999 do 30. junija 2001, se koeficient „C“, ki se uporablja za poslovno leto 2002 v skladu s členom 4(1), zniža z veljavnostjo za nazaj v enakem razmerju, kot je zmanjšanje povprečja bankovcev v obtoku.

Koeficient po zmanjšanju ne sme biti nižji od 0,8606735. Z upoštevanjem te omejitve se četrtnina dobljenega zmanjšanja kompenzacijskih zneskov nacionalnih centralnih bank „CA“, ki se uporabljajo v letu 2002, prišteje h kompenzacijskim zneskom vsake nacionalne centralne banke po letih 2004, 2005, 2006 in 2007 v skladu s členom 4(1).

B. Druga posebna prilagoditev

V primeru, da nacionalne centralne banke, za katere je kompenzacijski znesek iz člena 4(1) pozitiven, plačajo neto obresti na salde znotraj Eurosistema iz naslova eurobankovcev v obtoku, ki, ko se prištejejo postavki „neto rezultat združevanja denarnega prihodka“ v njihovih izkazih uspeha ob koncu leta, izražajo neto odhodek, se koeficient „C“, ki se uporablja za poslovno leto 2002 v skladu s členom 4(1), zmanjša na obseg, ki je potreben, da se to stanje odpravi.

Koeficient po zmanjšanju ne sme biti nižji od 0,8606735. Z upoštevanjem te omejitve se četrtnina dobljenega zmanjšanja kompenzacijskih zneskov nacionalnih centralnih bank „CA“, ki se uporabljajo v letu 2002, prišteje h kompenzacijskim zneskom vsake nacionalne centralne banke po letih 2004, 2005, 2006 in 2007 v skladu s členom 4(1).
